

Четврт века Богословије Светог Јована Златоуста у Крагујевцу

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије је служио 26. новембра 2025. године свету Литургију у цркви Светог Саве у крагујевачком насељу Аеродром. Многобројни народ Шумадије сабрао се у велелепном храму, који се налази поред Богословије Светог Јована Златоустог, да заједно са Патријархом, архијерејима, професорима и ђацима прослави 25. годишњицу од оснивања тог значајног богословског училишта Српске Цркве.

На предлог блажене успомене Епископа шумадијског Саве, Свети Архијерејски Сабор Српске Православне Цркве је одобрио да нова Богословија у Крагујевцу почне са радом од школске 1997. године као одељење Богословије Светог Саве у Београду. За проректора је постављен, тада протођакон, др Драган Протић. Професори и ученици су рад почели у просторијама Задружног дома у Грошници, надамак Крагујевца. Дом је делимично био прилагођен потребама школе, али је свима било јасно да таква установа не може дуго остати у том простору, па се готово истовремено почело са зидањем нове школске зграде поред цркве Светог Саве у крагујевачком насељу Аеродром.

Као одељење школа је радила све до ванредног заседања Светог Архијерејског Сабора новембра 2000. године, када је Сабор донео одлуку да она прерасте у самосталну Богословију и да носи име Светог Јована Златоуста. Свечано проглашење је обављено на празник тог великог васељенског оца и учитеља Цркве, 26. новембра 2000. године.

У нову зграду са пет етажа од око 3000m², са школском капелом и свим осталим потребним простором за рад и интернатски смештај, професори и ђаци су се уселили септембра 2001. године, само два месеца по упокојењу владике Саве који није дочекао да благослови њихов рад у новој згради. О изградњи школске зграде од самог почетка се бринуо блажене успомене протојереј-ставрофор Милан Борота, чијим великим трудом и бригом је зграда брзо и врло солидно завршена углавном прилозима благочестивих хришћана из Америке и Канаде. Освећење школске капеле и нове зграде на дан славе Богословије 2001. године учинио је тадашњи администратор Епархије шумадијске, Епископ зворничко-тузлански Василије.

Устоличење новог, трећег Епископа, данас Митрополита шумадијског Јована, одржано је 1. септембра 2002. године. И већ сутрадан, владика Јован је служио свету Литургију у Богословији за благословен почетак нове школске године. Та чињеница сама по себи говори шта је Богословија значила новом епископу, а свих ових протеклих година протојереј-ставрофор проф. др Зоран Крстић, ректор Богословије од њеног осамостаљивања 2000. године (који је и професор на катедри за Црквено право Православног богословског факултета у Београду), професори и ђаци су изнова и изнова осећали непрестане молитве и дела очинске љубави митрополита Јована према њиховој школи.

Током свете Литургије прочитан је одломак из Јеванђеља по Јовану, дирљива прича о Пастиру добром, коју је Светејши Патријарх протумачио присутнима:

– У јеванђељима сам Господ често, када се обраћа онима који га прате и онима који га слушају, произноси речи у сликама, говори у метафорама да би дочарао и описао тајну Царства Небеског, да би показао однос Бога према нама људима, да би открио какав наш однос према Богу и према ближњима треба да буде како бисмо били учесници Царства Божјег и грађани Царства Небеског. Чули смо управо причу о пастиру – што је једна од најважнијих свештеничких одлика – о добром пастиру који води бригу о својој пастви.

Господ нам, користећи слику из свакодневног живота изабраног народа Божјег, показује ко је Он, показује какав је, показује која је Његова природа. Господ самог себе у овој причи представља као пастира, а онда описује како се пастир брине о својој пастви, па говори да пастир познаје своју паству и да не прави разлике међу члановима свог стада, да се радује са својим стадом, али истовремено и састрадава онда када стадо страда. Читавог себе даје за сваку своју овцу, а нарочито је тужан када се деси да се нека овца изгуби и онда не гледа на труд и не обраћа пажњу на препреке, већ је спреман је да све савлада, па и свој живот да жртвује, како би вратио изгубљену овцу стаду, како би је спасао.

– Свештеник отуда, браћо и сестре, има велику одговорност. За њега сви треба да се молимо као Црква, али и он, са Христом, благодаћу, снагом и силом Христовом, да се распиње за своје стадо, да му мера буде Христова реч, да му мера буде сам Господ. Није позван да буде нити револуционар, нити социјални радник, нити реформатор друштвени, политички или било какав други, него је позван да служи Богу служећи народу Божјем, а све ово остало, иако је потребно да има печат свештеника и печат Цркве, доћи ће у своје време на своје место. На првом месту свештенику је Христос и Христова служба! Не сме да се деси да било шта друго заузме то место. Ако се деси, онда је – то треба да знају свештеници и будући свештеници – промашио и изневерио ону службу за коју је постављен – нагласио је Светејши Патријарх г. Порфирије.

Светејши Патријарх је подсетио да из крагујевачког богословског училишта већ двадесет пет година излазе млади људи који постају свештеници и заиста служе Богу и народу, служе свету Литургију и истински су пастири стада Христовог:

– Тако и треба да буде. Ова школа не носи узалуд име Светог Јована Златоуста, који је велики учитељ и отац Цркве, велики архијереј и молитвеник свих нас пред Богом, а посебно свештеника. Међутим, он је и пример за углед. На њега се треба угледати, имати његову мудрост и бити благоразуман и смирен као што је био Свети Јован Златоусти, који није дозволио да име Христово буде замењено било којом другом вредношћу. У сваком тренутку, када је име Господње ружено и нападано, био је спреман да га сведочи и брани својим животом, као што се и десило.

На крају свете Литургије обављен је свечани чин благосиљања славских приноса током којег је Светејши Патријарх преломио славски колач заједно са ректором и ученицима Богословије, које је том приликом очински поучио:

– Нека Свети Јован Златоуст својом вером и својим животом буде пример за углед свима вама. Нека вам буде пример за углед својим животом по изразу његове вере, јер вера и живот су две стране исте стварности. Онако како верујемо, тако и живимо. Верујмо, браћо и сестре, онако како је веровао Свети Јован Златоусти – православно. Веровао је у једну, саборну и апостолску Цркву на православно, богооткривени и животом светих апостола и отаца посведочени начин веровања. Само када верујемо истински и исправно, онда можемо исправно и живети. И обрнуто, наш живот је израз наше вере. Када истински и исправно живимо, баш онако како су установили свети апостоли, потврдили мученици и објаснили собом свети оци кроз векове до наших дана, када живимо исправно – исправно и верујемо. Ако нам је погрешна вера, ми ћемо на основу погрешних правила вере и погрешних принципа погрешно и живети, а онда ћемо имати потребу да тај свој погрешни начин оправдавамо и вером.

– Дакле, ми смо православни баш као што је био и Свети Јован Златоусти, али и као што је био и Свети отац наш Сава, који је корен православне вере засадио у тело нашег народа и тиме учинио да израсте и стабло и плодови који су доказ и показатељ да смо православним уобличени, да је Јеванђеље Христово наше мерило и да све друго што нам долази било одакле проверавамо Јеванђељем Христовим. Ако издржи проверу Јеванђељем, усвајамо и то нас изражава. Ако не издржи ту проверу Јеванђељем Христовим, дакле, оним што нам је Свети Сава оставио, онда немамо ништа против, нека се други ките и хвале оним што су нама хтели да понуде да ми то усвојимо, али ми то никада не можемо прихватити – истакао је Светејши Патријарх.

Светејшем Патријарху су саслуживали: високопреосвећена господа митрополити шумадијски Јован, нишки Арсеније и крушевачки Давид; преосвећена господа епископи ваљевски Исихије, шабачки Јеротеј и хвостански Алексеј; уз молитвено учешће Митрополита бачког г. Иринеја.

Саслуживали су и: високопреподобни архимандрити Нектарије – главни секретар Светог Архијерејског Синода, Данило – директор Патријаршијске

управне канцеларије, Димитрије – игуман манастира Тумане, и Прокопије из Антиохијске Патријаршије; протојереји-ставрофори Драган Протић – бивши ректор Богословије Светог Саве у Београду, Зоран Крстић – ректор Богословије Светог Јована Златоуста у Крагујевцу, и Јован Милановић – ректор Богословије Светог Арсенија Сремца у Сремским Карловцима; протојереји Благоје Крстић – ректор Богословије Светог Петра Цетињског на Цетињу, Дејан Крстић – ректор Богословије Светих Кирила и Методија у Нишу, проф. др Србољуб Убипариповић – декан Православног богословског факултета у Београду, и Дејан Марковић – старешина Саборног храма у Крагујевцу; протођакони Радомир Врућинић – ректор Богословије Светог Саве у Београду, и Иван Гашић; као и ђакони Василије Перић и Милош Јаковљевић.

Уследила је свечана академија у амфитеатру Богословије коју је отворио Светејши Патријарх речима:

– Ваша вископреосвештенства и преосвештенства, поштовани градоначелнице, часни оци, драги професори, браћо и сестре, драги ученици Богословије Светог Јована Златоуста, желим да још једнапут са овог места честитам славу Богословије, да пожелим свако добро духовно и телесно, а изнад свега слогу, разумевање и међусобну љубав, онима који су на било који начин везани за ову Богословију, свима нама и читавом нашем народу, као и да призовем благослов Божји на ово сабрање да благодат Господа нашег Исуса Христа, и љубав Бога и Оца, и заједница Светог Духа, буде са свима вама (2Кор 13,13).

После обраћања протојереја-ставрофора проф. др Зорана Крстића, ректора Богословије Светог Јована Златоуста, одржан је богат културно-уметнички програм који су припремили ђаци Богословије.

spc.rs